

Naar man kom op i hendes eget lille Arbejdsværelse, maatte der sædvanligvis først skaffes Plads ved at rydde til Side, saa fuldt laa der af Bøger og Manuskripter, bedækkede med matematiske Formler eller med smaa russiske Bogstaver, eller stundom med smaa Pennetegninger, der røbede et virkeligt, om end uudviklet Anlæg ogsaa i denne Retning. Ved den hjærtelige Modtagelse lod man sig tilsidst overtøye om, at man ikke forstyrrede, og man hengav sig til den Nydelse for et Øjeblik at gøre en Tur ind i næste Aarhundrede eller ud i Evropa til Kulturens Livscentre. Her — mellem disse fire Vægge — lagde hun for Dagen hele sin Tankevidde, sin Evne til at prøve alt og tilegne sig det bedste af alt. Her fandt man en *ægte* fri Tænkning. Selv i de Spørgsmaal, hvor hun selv havde bestemte Anskuelser, drog hun hverken til højre eller til venstre nogen Grænse, inden eller uden for hvilke *andre* burde befinde sig. Fuld af Videnskabsdyrkerens Lidenskab for Sandheden og Digternaturens Lidenskab for Helheden, kunde hun aldrig slutte sig til noget Parti, men forstod i Stedet derfor alle; kunde med Rørelse se den russiske Bondes fromme Andagt, ligesaavel som Ytringerne af den offervillige Radikalisme, blandt hvis Repræsentanter hun havde nære Venner

Uforstaaelig for hende var alene Sneverheden. Paa Aandens Omraade led hun ikke af Nærsynethed, den saa almindelige Nærsynethed, der forvexler det væsentlige med det uvæsentlige og omvendt. Og den Smaalighed, for hvilken Anskuelser gælder mer end Personligheder, og Fordømme mer end Anskuelser, var hun ganske fri for.

Et Par Exempler fortjener at anføres. I Bestyrelsen for det Lorénske Fond, som hun af Testator var udnævnt til Medlem af, stemte hun for Stipendium til Dr. Wicksell, endskønt hun var en Modstander af hans Malthusianske Anskuelser. Men hun ansaa Befolkningsspørgsmaalet for saa vigtigt, at det burde belyses fra alle Sider, og ham for en saa ærlig Sandhedssøger, at han ikke burde undertrykkes. Og da en eller anden ved Strindbergsfesten i Fjor udtalte sin Forundring over, at Fru Kovalevsky vilde deltage deri, hun hvis Udnævnelse til Professor ved Stokholms Højskole havde givet Strindberg Anledning til et af hans mange uretfærdige Udfald mod „Kvindeherredømmet“, svarede hun: „Netop fordi jeg er bleven uretfærdigt anfalden af den *ensidige* Strindberg, glæder det mig at kunne